

[Rager.]

at det er uheldigt, at Honoraret er Procent af Byggesummen, vil jeg sige, at jeg kunde forstaa, at denne Mening blev raadende, hvis Statens Bygninger viste en overdaadig Udstyrelse i det Ydre og i det Indre. Men hvor har vi egentlig disse flotte og ødselt udstyrede Statsbygninger her i vort Land? Maa kan ikke meget mere sige, at vi her hjemme bygger de fleste nye Bygninger ualmindelig billigt? Dette Citat skyldes Udtalelser af et æret tidligere Medlem af dette Ting, tidligere Direktør for Landbohøjskolen, nuværende Landstingsmand Professor Ellinger.

Jeg skal derfor for mit Vedkommende intet som helst have at indvende imod, at der i Stedet for Honorarlønninger indføres faste bestemte Betalinger for de udførte Arbejder, men jeg vil paa den anden Side henstille til Ministeren, at man, naar man skal til at fastsætte, hvor meget der skal betales for et Arbejde, da i saa høj Grad som muligt tager Hensyn til de Honorarnormer, der er udarbejdet i Dansk Ingeniørforening og tilsvarende Honorarnormer for Arkitektforeningen.

Jeg skylder maaske dér at komme med en enkelt Oplysning, som neppe er alle bekendt, med Hensyn til de Normer, der er udarbejdet af Ingeniørforeningen. Forholdet er nemlig ikke det, at disse Normer, der er udarbejdet af Dansk Ingeniørforening, er udarbejdet af en Forening, hvor Fler-tallet eller blot en overvejende Del af Medlemmerne lønnes efter disse Normer. Dansk Ingeniørforening rummer ca. 2 400 Medlemmer, hvoraf vel en 70 Medlemmer er raadgivende Ingeniører, som fører deres Virksomhed paa Grundlag af disse Normer. De øvrige Medlemmer af Ingeniørforeningen har anden Virksomhed, en Del af dem er, foruden at de er kommunalt ansat, til Tider arbejdende ogsaa efter disse Normer, men det bliver alt i alt kun en mindre Del af Foreningens Medlemmer. Disse Normer er vedtaget af Ingeniørforeningens Hovedbestyrelse, i hvilken der er repræsenteret alle mulige forskellige Interesser indenfor Ingeniørstanden, blot var i hvert Fald paa det Tidspunkt, da vi i Hovedbestyrelsen vedtog disse Normer, de raadgivende Ingeniører ikke repræsenteret, men i høj Grad Ingeniører, der i deres Virksomhed havde Brug for at købe raadgivende Ingeniørkraft.

Jeg henstiller derfor til Ministeren velvilligt at tage under Overvejelse at fastsætte faste Takster, saa vidt muligt paa Grundlag af disse Normer, men selvfølgelig under Hensyntagen til de specielle For-

hold. Og jeg vil gerne med Hensyn til Normernes Anvendelse gøre opmærksom paa, at det er ganske uforvarligt at anvende disse Normer for store Arbejder, uden at der bliver truffet en bestemt Aftale og Kontrakt for det specielle Arbejdes Vedkommende. For det er en ganske given Ting, at Normer af den Art kan ikke være fyldestgørende overalt, og indlader man sig med Ingeniørarbejder i stort Omfang uden at træffe nærmere Aftaler under Hensyn til Normerne, saa handler man letsindigt ikke alene fra den Side, der er Bygherre, men ogsaa fra de Ingeniørers Side, der ikke gør deres Bygherre opmærksom paa: Dette kan vi ikke tage som en ren Tillidssag, men her maa vi have nogle yderligere kontraktlige Bestemmelser.

Der er den Forskel mellem det Lovforslag, som den højtærede Minister har forelagt, og de tidligere forelagte Lovforslag, at der hidtil, i hvert Fald med det Lovforslag, som var forelagt i sin Tid, i 1894, med Lovforslaget er fulgt nogle Bilag — den Gang betegnet som Bilag 3 og 4 —, hvori der var givet Instruktser for Afholdelse af Licitationer og i det hele taget Instruktser for disse Bygningsinspektørers Optræden og Virkemaade. Det forekommer mig, at de Betingelser, som den Gang var givet, i og for sig gav en god Rettesnor og maaske underbyggede godt en Del af det, der mentes i Lovforslaget. Jeg kunde tænke mig, at det vilde være heldigt at forhandle om, hvorvidt man under Udvalgsforhandlingen skulde søge at fremskaffe nogle lignende vejledende Instruktser her.

Man er undertiden — og det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) var det i sin Ordførertale i Dag i meget høj Grad — tilbøjelig til at undervurdere det ingeniørmæssige Arbejde ved Byggeforetagender af denne Art. Det ærede Medlem kom saa langt ud i Karikaturen, at han egentlig mente, at Ingeniørerne burde være Arkitekten underordnet. Jeg vil i høj Grad advare imod at gaa videre ad den Vej. Den første Gang, disse Love var fremme, i 90erne, var der overhovedet slet ikke Tale om Ingeniører, det var først senere, man kom til at tale om Ansættelse af Ingeniører; ved første Behandling den 31. Marts 1909 i Landstinget foreslog daværende Medlem Hr. Chr. Christiansen, den senere Borgmester, at der ogsaa skulde knyttes en Ingeniør til Kommissionen. Jeg vil i meget høj Grad advare imod at forsøge paa at reducere Ingeniørernes Stilling indenfor disse Foretagender, thi i Virkeligheden er det